

In intimpinarea Lunii Prieteniei Romino-Sovietice

A devenit o tradiție scumpă pentru poporul român să sărbătorească în fiecare an, în intimpinarea lui 7 Noiembrie, — aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — Luna Prieteniei Romino-Sovietice. În cadrul manifestărilor variate care au loc în această lună — pe care poporul nostru a numit-o Luna Marii Prietenii — milioanele de oameni ai muncii de pe întreg întinsul patriei își exprimă cu putere simțăminte de dragoste, prietenie și recunoștință veșnică, pe care din adîncul inimii le nutresc față de marea Uniune Sovietică, față de poporul sovietic — eliberator.

Prietenia dintre poporul român și popoarele de pe cuprinsul Uniunii Sovietice are adînci și glorioase tradiții în trecut. În nenumărate rînduri, în decursul istoriei sale zbucumate, poporul român a simțit sprijinul de frate al poporului rus în lupta pentru eliberarea sa națională. În condițiile regimului democrat-popular, prietenia seculară dintre popoarele Romîniei și U.R.S.S. s-a ridicat pe o treaptă nouă, a căpătat un nou conținut. Această prietenie veșnică, ce are la bază luminoasele principii ale internaționalismului proletar, constituie pentru poporul român cheia independenței și libertății sale naționale, un nesecat izvor dătător de forță, bărbăție și încredere în viitor.

Anul acesta, sărbătorirea Lunii Prieteniei Romino-Sovietice se va desfășura în condițiile marilor succese obținute de la războiul democratic și socialismului în frunte cu marea Uniune Sovietică, patria socialismului victorios.

Pe arena internațională, politica externă a Uniunii Sovietice, politică ce are la bază ideea apărării păcii, posibilitatea unei coexistențe pașnice îndelungate a celor două sisteme, socialist și capitalist — a înregistrat succese însemnate. Datorită acțiunilor perseverente și hotărâte ale statelor iubitoare de pace, în frunte cu U.R.S.S. s-au făcut pași serioși pe calea slăbirii încordării în relațiile internaționale. Crește pe zi ce trece lupta popoarelor din Europa și din lumea întreagă ferm hotărâte de a salva pacea, de a împiedica planurile sîngerose ale cuceririlor agresive imperialiste, care urzesc un nou război.

Cu adevărat grandioase sînt succesele obținute de marea Uniune Sovietică în toate domeniile construcției economice, culturale și de stat. Urmasul progres al economiei sovietice, realizările fără precedent ale agriculturii colhoznice — care și găsesc o strălucită oglindire în Expoziția Agricolă Unională de la Moscova — avîntul și minunata înflorire a culturii sovietice, înălțimea științei și tehnicii sovietice în folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, trezesc admirația fără margini a poporului român, ca și a popoarelor din întreaga lume.

Amploarea deosebită pe care o vor avea manifestările Lunii Prieteniei în acest an corespunde pe deplin cu sentimentele poporului nostru, care a sărbătorit cu profundă satisfacție și bucurie, la 23 August, zece ani de la eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică și întîmpina cu un spirit avînt în muncă cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român. Poporul muncitor din Republica noastră Populară este mîndru de cuceririle politice, economice și sociale dobîndite. În cei zece ani de la eliberare și, sub conducerea Partidului, pașele înainte spre noi și mărețe victorii, ferm hotărît să întărească reconținut prietenia și alianța veșnică romino-sovietică.

În această vreme, vom sărbători 10 ani de la înființarea A.R.L.U.S.-ului, a cărui contribuție la întărirea legăturilor de prietenie cu Uniunea Sovietică este mult prețuită de poporul nostru.

În pregătirea și desfășurarea Lunii Prieteniei Romino-Sovietice, organizațiile A.R.L.U.S., împreună cu celelalte organizații de masă și instituții de stat și culturale, trebuie să țină seama de problemele actuale ale vieții noastre economice, obștești, de stat, fiindcă ele dau, într-o mare măsură, conținutul viu, mobilizator al manifestărilor din cadrul Lunii Prieteniei. Poporul nostru transparent în viață cu energie și abnegație programul de mîsură economică ale planului C.C. al P.M.R. din august 1953, merită să ducă la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii: în aceste zile, în fabrici și pe ogoare, se discută cu însuflețire proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în viitorii 2-3 ani. Manifestările din cadrul Lunii Prieteniei pot și trebuie să contribuie la realizarea acestor mărețe sarcini. „Zilele tehnicii sovietice”, „Zilele agroiniciilor”, conferințele, convorbirile, manifestările culturale și artistice etc. din cadrul Lunii Prieteniei — iată tot atîtea mijloace de a răspîndi experiența înaltă a Uniunii

Sovietice în rezolvarea problemelor care stau astăzi în fața poporului nostru.

În organizarea și desfășurarea acțiunilor și manifestărilor din cadrul Lunii Prieteniei Romino-Sovietice, organizațiile A.R.L.U.S. le revin sarcini de mare răspundere. Îndeplinirea lor în bune condiții depinde în cea mai mare măsură de felul în care comitetele regionale și raionale, cit și birourile de cerc își vor organiza munca, vor ști să mobilizeze în jurul lor un activ larg de oameni ai muncii, vor ști să-și asigure sprijinul și colaborarea strînsă a celorlalte organizații de masă.

Consfătuirea pe țară cu secretarii comitetelor de regiuni și raioane care s-a ținut la București în zilele de 6, 7 și 8 septembrie crt. a constituit un serios ajutor dat organizațiilor noastre în pregătirea acțiunilor în cadrul Lunii Prieteniei. Fără a pierde o singură zi, regiunile și raioanele trebuie să treacă acum la înfăptuirea practică a învîntămîntelor dobîndite.

Pentru a asigura cuprinderea și desfășurarea la înălțimea cuvenită a acțiunilor și manifestărilor variate din cadrul Lunii Prieteniei este absolut necesară o planificare temeinică a muncii. O serie de comitete regionale — București, Birlad, Constanța, Hunedoara, Iași — și-au alcătuit planuri bune, bogate în inițiative și acțiuni interesante. În cadrul consfătuirii, secretarii comitetelor regionale și raionale au făcut un larg schimb de experiență, avînd posibilitate să lucreze cu experiența celor mai bune comitete. Sarcina cea mai urgentă este ca experiența dobîndită să fie cum transmisă comitetelor care să-și revadă și să-și îmbunătățească planurile.

Printre alte acțiuni, cercurile A.R.L.U.S. în colaborare cu sindacatele, organizațiile U.T.M., căminele culturale, etc., vor organiza convorbiri și conferințe asupra metodelor de muncă sovietice în diferitele sectoare ale economiei, festivaluri artistice, expoziții, recenzii, audii la posturile de radiofocare, etc. Printre marile manifestări culturale din acest an vor fi: „Decada cîntecului și dansului” pe tema prieteniei romino-sovietice, „Festivalul filmului sovietic”, „Săptămîna cărții și presei sovietice”. Posturile noastre de radio vor difuza programe speciale literare și muzicale. O deosebită atenție trebuie acordată serbărilor populare, care atrag prețutindeni mase largi de oameni ai muncii.

Paralel cu popularizarea ajutorului și experienței sovietice în industrie, agricultură și cultură, organizațiile A.R.L.U.S. trebuie să acorde o atenție deosebită popularizării politicii externe de pace a Uniunii Sovietice, marilor succese obținute de oamenii sovietici în construirea comunismului.

Varietatea și bogăția formelor și mijloacelor de manifestare care stau la îndemînă în cadrul Lunii Prieteniei, oferă organizațiilor A.R.L.U.S. cele mai largi posibilități de rodnică activitate. Munca organizațiilor A.R.L.U.S. în această perioadă trebuie să contribuie la o și mai profundă și bogată popularizare a Uniunii Sovietice și, totodată, trebuie să ducă la consolidarea Asociației, la sporierea membrilor ei, la îmbunătățirea activității în toate domeniile.

Pentru atingerea acestor țeluri, birourile comitetelor regionale și raionale trebuie să antreneze întregul comitet, pe toți membrii lui, în pregătirea și desfășurarea Lunii Prieteniei. Comitetele regionale și raionale au datoria de a activa birourile cercurilor A.R.L.U.S. din fabrici și de pe ogoare, au datoria să le dea un ajutor concret și eficace în alcătuirea planurilor de muncă, în pregătirea și desfășurarea manifestărilor din cadrul Lunii Prieteniei.

În întreaga lor activitate, organizațiile A.R.L.U.S. trebuie să se sprijine în cea mai mare măsură pe activul obșteșc. Munca de pregătire și manifestările din cadrul Lunii Prieteniei precum și manifestările legale de împlinire a zece ani de existență a A.R.L.U.S.-ului constituie cel mai bun mijloc pentru mobilizarea activului obșteșc și pentru atragerea de noi muncitori, țărani muncitori, intelectuali în cadrul lui.

Veriga principală de care depinde succesul întregii noastre activități o constituie îmbunătățirea, ridicarea la o treaptă mai înaltă, a muncii comitetelor regionale și raionale.

De cea mai mare însemnătate este ca birourile comitetelor regionale și raionale să se simtă răspundătoare nu numai pentru manifestările centrale din cadrul Lunii Prieteniei, ci și pentru manifestările organizate în cadrul fiecărui cerc A.R.L.U.S. din fabrică, de la sate și din cartiere.

În intimpinarea Lunii Prieteniei Romino-Sovietice și a aniversării a zece ani de existență a A.R.L.U.S.-ului, să nu precepim nici un efort pentru a ridica munca noastră la un nivel corespunzător marilor sarcini și năzuințelor înalte ale poporului nostru.

Consfătuire cu secretarii comitetelor regionale și raionale A.R.L.U.S.

În zilele de 6, 7 și 8 septembrie a.c. a avut loc la București o consfătuire cu secretarii comitetelor regionale și raionale A.R.L.U.S. din întreaga țară.

În cadrul consfătuirii au fost prezentate referate asupra contribuției cercurilor A.R.L.U.S. în campania agricolă de vară; asupra activității desfășurate de organizațiile A.R.L.U.S. în popularizarea luptei pentru pace a Uniunii Sovietice; asupra muncii de îndrumare și control desfășurate de comitetele regionale și raionale precum și asupra muncii de încașare a cotizațiilor.

La discuțiile pe marginea referatelor prezentate s-au înscris peste 60 de participanți, care au analizat în mod critic și autocritic problemele discutate, aducînd în același timp sugestii prețioase pentru îmbunătățirea activității organizațiilor A.R.L.U.S.

Consfătuirea a dezbătut problemele ce le ridică pregătirea sărbătoririi Lunii Prieteniei Romino-Sovietice și a aniversării a 10 ani de existență a A.R.L.U.S.-ului. Pe marginea planurilor regiunilor cit și a instrucțiunilor Consiliului Gene-

ral A.R.L.U.S. cu privire la acțiunile ce se vor desfășura în cadrul Lunii Prieteniei Romino-Sovietice și sărbătoririi a 10 ani de existență a A.R.L.U.S.-ului a fost organizată sesiunea pe grupuri de regiuni.

Participanții la consfătuire au ascultat apoi expunerea tov. dr. ing. Ion Lungu, de la I.C.A.R., asupra ajutorului prețios pe care-l constituie experiența sovietică în îndeplinirea sarcinilor prevăzute în proiectul Directivelor Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii.

În încheierea lucrărilor consfătuirii, tov. Gh. Hossu, ministru al Construcțiilor și al industriei materialelor de construcții, vice-președinte al Consiliului General A.R.L.U.S., a arătat că organele și organizațiile A.R.L.U.S. au datoria să depună tot efortul, toată inițiativa și capacitatea de muncă pentru a asigura desfășurarea în cele mai bune condiții a acțiunilor ce le revin în cadrul Lunii Prieteniei Romino-Sovietice și a aniversării a 10 ani de existență a A.R.L.U.S.-ului.

VEAC NOU

Organ al Consiliului General A.R.L.U.S.

ANUL X Nr. 43 | VINERI 10 SEPTEMBRIE 1954 | 4 PAGINI, 25 BANI

Treizeci de ani de viață colhoznică

Articol scris pentru „Veac nou” de I. ULIANTEV

Cu treizeci de ani în urmă, țărani săraci din cătunele Gladki, Șevchenko și Cervaona Ucraina din raionul Odessa s-au unit ca să-și lucreze laolaltă pămînturile. Astfel, s-a pus baza unuia din cele două colhozuri — colhozul „Budionni”. În conducerea arteului, a fost ales Makar Posmitni, fost argat, unul dintre inițiatorii mișcării colhoznice. astăzi deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. și Erou al Muncii Socialiste.

Colhoznicii și colhoznicele din artelul „Budionni” mergînd pe drumul sătate de partid, muncind cinstit și cu abnegație, au făcut din colhozul lor o gospodărie obștească frunțoasă. Colhozul a primit în folosință 3.430 hectare de pămînt, din care 2.600 hectare arabile. Ogoarele arteului sînt lucrate cu tehnica perfecționată a unuia dintre cele mai vechi S.M.T.-uri din țară — S.M.T. „Șevchenko”. 98 la sută din muncă de câmp sînt efectuate cu mașinile. Gospodăria colhozului este renumită prin grija cu care efectuează o agricultură științifică. Este de ajuns să spunem că pe actualele pămînturi ale colhozului, țărani cu gospodării individuale de atîta dată abia stringeau cite 45—50 puduri de grîu de toamnă la hectar. Acum, pe aceleași pămînturi, colhoznicii string în fiecare an cite 140—150 și chiar 180 puduri de grîu la hectar. În decurs de 30 de ani, mecanizatorii de la S.M.T. „Șevchenko”, împreună cu colhoznicii, au creat în stăpînire securoasă condițiile recoltelor înalte și stabile.

Fermele pentru creșterea vitelor din colhoz au mii de capete de vite: vite corne mari foarte productive, porci și păsări. Astfel, în anul trecut o vacă a dat în medie 3.200 litri de lapte.

Veniturile colhozului și colhoznicilor cresc an de an. În anul trecut, de pildă, din cultura plantelor de câmp, din creșterea vitelor, cultivarea legumelor, a viței de vie și din sericultură, artelul a realizat aproape cinci milioane de ruble. Fiecare hectar de arătură, pășune și izlaz a dat 1.605 ruble.

Postul cătun Gladki, în care se află administrația colhozului, a devenit între timp marele sat Budionnovoșc de azi. În sat, sînt case ca la oraș, acoperite cu olane sau tablă, ele au lumină electrică și radio. Casele sînt mari, frumoase, cu verandă și în in preajmă grădini și vil.

Aproape fiecare casă are cișmea. Ele sînt alinătate de-a lungul unor străzi largi, pline de copaci. Iată, de exemplu, Strada Păcii. Ea e lungă de aproape doi kilometri. Pe strada aceasta e așezată una din

cele mai remarcabile clădiri ale satului, clădirea cu două etaje a școlii medii de zece ani.

Colhozul are o livadă uriașă, care începe de lângă administrație și se întinde pînă departe, în stepă. Lîngă livadă, e un laz, apoi ferma de păsări și, mai departe, se văd ogoarele străbătute de perdele de păduri de protecție. La centul colhoznic, se află o clădire frumoasă cu două etaje și cu coloane: palatul de cultură al colhozului. Alături, s-a amenajat un parc tînăr și, lîngă el, un stadion încăpător. În sat, mai sînt și alte clădiri însemnate: un magazin universal, un hotel, un teatru de vară, o cafenea și o casă cu două etaje pentru specialiști. Toate aceste clădiri construite cu gust alcătuiesc un frumos ansamblu arhitectonic de nou sat colhoznic.

Seara, satul este inundat de lumină electrică. În palatul de cultură, găsești multă lume, tineri, vîrstnici, copii. Fiecare se distrează în felul său. Unii vizionează un film, alții dansează, unii ascultă o conferință sau iau parte la repetițiile cercului artistic de amatori. Adevsea, pe scena palatului de cultură al colhozului vîn să dea spectacolele teatrele orășenești sau artiștii Filarmonei de Stat din Odessa. Au prezentat aici spectacole și artiștii de la Teatrul Mic din Moscova.

În cei 30 de ani de cînd există colhozul, au apărut în sat oameni cu profesii noi: dulgheri, tîmpari, tînchigii, mecanici, electricieni, energeticieni, lăcătuși, instalatori, specialiști în fabricarea olanelor și arderea cărămizilor, maștrii în fabricarea untului și în industria morăritului. Satul de altădată n-a cunoscut asemenea oameni. Zece de colhoznici au fost decorați, pentru munca lor excelentă, cu ordine și medalii ale Uniunii Sovietice.

În sat, au primit înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste.

Iată ce poveștește Makar Posmitni, președintele colhozului:

— Din an în an, gospodăria noastră colectivă se face tot mai mare și mai bogată. Se îmbogățesc și colhoznicii. În prezent, fondul indivizibil al colhozului se ridică la aproape șapte milioane de ruble. Această sumă depășește aproape de trei ori suma fondului indivizibil din anul 1950.

Noi sporim necontenit fondul indivizibil, reținînd pentru el 20 la sută din venitul anual al arteului. Existența unui mare fond indivizibil ne permite să dezvoltăm mult gospodăria obștească. Noi construim mereu noi încăperi pentru fermele de vite și diferite clădiri obștești.

Acum, de pildă, lărgim uzina electrică. În acest scop, am alocat 1.300.000 ruble. Am prevăzut sume însemnate și pentru construirea unei noi secții de pregătire a nutrețurilor. Secția cea nouă va fi mecanizată în întregime.

Sintem adevsea întrebați cum am realizat o gospodărie obștească atît de bogată, atît de înfloritoare.

La baza muncii noastre gospodărești, a stat principiul: să facem în așa fel încît fiecare colhoznic să fie interesat în rezultatul muncii sale.

Fiecare familie colhoznică are o parcelă individuală, o vacă, un porc, păsări domestice. Fiecare colhoznic capabil de muncă realizează în medie pe an cite 330 pînă la 370 zile-muncă. Anul trecut, de pildă, pentru o zi-muncă, ne-au revenit cite 3,5 kilograme de grîne și cite 8,3 ruble. Nu există familie care să fi primit mai puțîn de 150 puduri de grîne. Acesta este numai cîștigul de bază. Dar un loc important în venitul colhoznicilor are răsplata suplimentară cu produse, pentru depășirea de normă la ridicarea productivității vitelor proprietate obștească. Dacă luăm în considerație și veniturile gospodăriei personale, se poate vedea care este nivelul de viață al colhoznicilor noștri. Trebuie să spunem că ei este destul de ridicat.

Totuși, succesele realizate nu ne satisfac. Noi știm bine că rezervele noastre de sporire a fertilității ogoarelor sînt departe de a fi epuizate.

„Arteul agricol a sărbătorit nu de mult împlinirea a 30 de ani de la înființare, terminînd în bune condiții și la termenele prevăzute muncile agricole.

— În timpul nopții, miriștile sînt arale adînc. De la combina, grînele sînt transportate cu camionetele la arile mecanizate. Aici, ele sînt curățate și, în aceeași zi, sînt expediate la bazele de recepție ale statului.

Acum, în centrul atenției colhoznicilor din artelul „Budionni” e stringerea recoltei într-un termen scurt și fără pierderi și lupta pentru îndeplinirea urgentă a sarcinilor ce-au fost trasate agriculturii de Partidul Comunist și Guvernul Sovietic.

Membrii delegației Republicii Populare Romine, vizitînd pavilionul Horticulturii din Expoziția agricolă unională de la Moscova.

O activitate care cere mult curaj

Nașterea craterului Biliukal de pe versantul răsăritean al vulcanului „Kilucevsk” din Kamcaitka a fost însoțită de zgomete subterane extrem de puternice și de limbi uriașe de foc de culoare purpurie.

Se părea că noul crater era neizpuțabil și înaccessibil. El readă din gura sa de foc suvoale vîjelioase de lavă incandescentă.

Dar îndată ce lava a prins o poșghîță subțire, pe suprafața ei a putut fi zărită o se-

mele zvîltă, de statură mijlocie, care urca cu o deosebită îndemînare. Ea ocolea cu prudență crăpăturile adînci, în care strălucea masa scilpitoare de foc. În acele ore cînd craterul „se odihnea”, femeia cobora în adîncitura gigantică, studînd structura ei, lua mostre de lavă și gaze...

Aceasta era una din cele mai dificile cercetări efectuate de vulcanologul sovietic Sofia Ivanovna Nabokov, însă nu era prima în activitatea ei științifică.

Vulcanologia reclamă prezența omului în cele mai primejdioase locuri, acolo unde se cere neînfricare, bărbăție, perseverență.

Nu adăta Sofia Ivanovna în timpul călătoriilor sale științifice a fost pusă în cele mai grele situații, însă curajoasa femeie le-a trecut cu succes.

Sofia Ivanovna a studiat an de an toate etapele activității vulcanilor, de la erupție și pînă la terminarea ei.

Recent, atenția sa a fost atrasă de vulcanul lui Kogelev, care nu fusese încă cercetat de nimeni. Pe craterul său fumigînd, n-a urcat încă nici un om. În cursul anului trecut Sofia Ivanovna a fost din nou în Kamcaitka și a făcut cercetări ample în regiunea acestui vulcan.

Lucrările Sofiei Ivanovna Nabokov reprezintă o contribuție valoroasă în domeniul vulcanologiei sovietice.

Un remarcabil eveniment muzical

Cvartetul „P. I. Cealkovski” care ne vizitează țara, a prezentat marți seara la Ateneul R.P.R., în cadrul celui de al doilea concert, un program alcătuit din trei lucrări: cvartetul nr. 11 de Beethoven, cvartetul nr. 4 de Sostakovici și cvartetul nr. 3 de Cealkovski.

Membrii acestei formații de muzică de cameră sînt fiecare în parte valori solistice de înaltă clasă. Pe primul violonist al acestui cvartet, Iulian Sitkovecki, l-am ascultat săptămîna trecutului într-un concert propriu, în care și-a arătat desăvîșita măiestrie artistică și tehnica sa superioară. Laureat al mai multor concursuri internaționale, el posedă un discernămint muzical care-l îngăduie să abordeze lucrări în cele mai diferite stiluri, realizîndu-le cu un suflu artistic de o expresivitate captivantă.

Violonistul formației, Rudolf Barșai,

laureat al concursului internațional de la Praga, este de asemenea o mare forță artistică. Momentele de solo ale instrumentului său sînt înfăptuite cu o căldură pînă de comunicativitate, sînt redade printr-un sunet de o mare blîndețe, de un lirism grav; oasele particularități aduc în complexul sonor al formației o adîncă putere sugestivă. Acest maestru al violei ne va da la prilejul să-l ascultăm într-un concert propriu, vineri, 10 septembrie, în sala Dalles, cînd va interpreta un program de o alcătuire variată și cu atît mai interesantă, cu cît prilejurile de a asculta în concert pe maestrul violei sînt foarte rare, viola fiind un instrument prețios și rar, iar marci violonști — foarte puțîn. Este de remarcabil de asemenea și faptul că Rudolf Barșai e și un foarte talentat autor de prelucrări pentru violă și cvartet, iar formația din care face parte a pre-

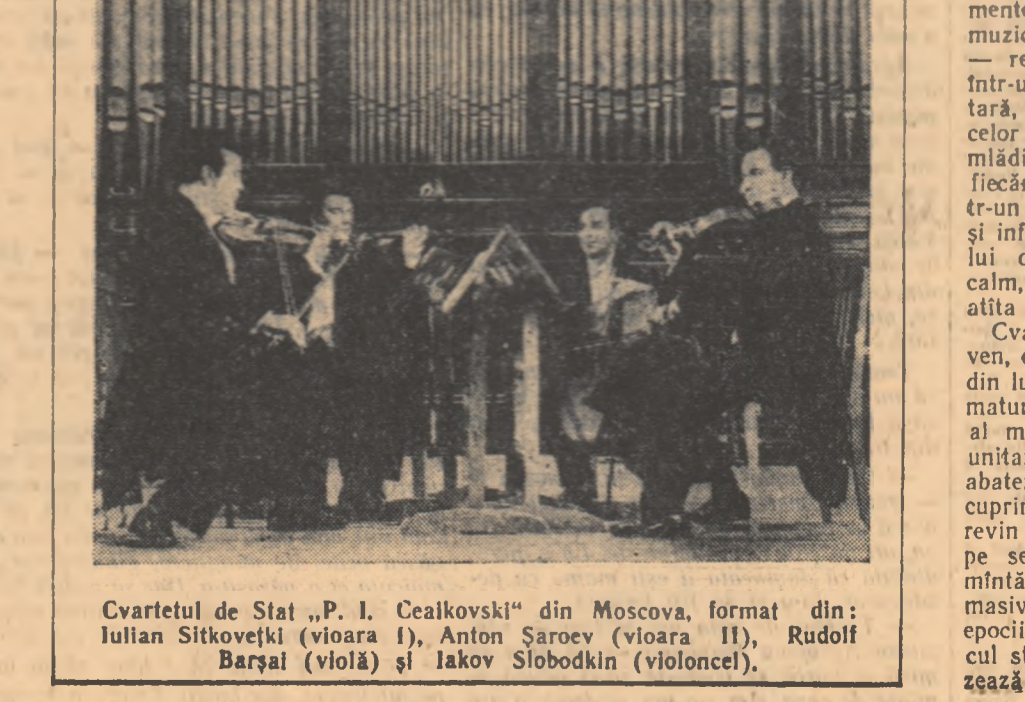
zentat ca „supliment” asemenea prelucrări, realizate cu o mare ingeniozitate artistică. Rudolf Barșai este în același timp și dirijor, afirmîndu-se în această calitate la pupitrul orchestrei simfonice a tineretului din Moscova.

Al doilea violonist al cvartetului, Anton Șarov, laureat al Concursului Internațional de la Praga, este și el un solist valoros, care se afirmă ca atare în cadrul turneelor pe care le întreprinde, precum și ca dirijor al orchestrei de copii din Baku.

Pe violoncelistul cvartetului, Iakov Slobodkin, laureat al concursului unional și al concursului internațional de la Praga l-am putut asculta și ca solist în cadrul concertului pe care l-a dat, interpretînd un program bogat și de o alcătuire foarte variată. Este un temperament muzical care se exprimă cu o mare măiestrie și care, prin arta sa, reprezintă cu strălucire școala sovietică de violoncel.

Acești patru mari maștrii ai instrumentelor ce alcătuiesc formația clasică de muzică de cameră — cvartetul de coarde — reprezintă o alcătuire ce contopește într-un singur glas, într-o concepție unitară, într-o sonoritate omogenă, timbrele celor patru instrumente; arcusurile lor de mîldieri diferite uniformizează tehnica fiecărui instrumentist. Ei se exprimă printr-un singur glas dar cu infinite nuanțe și inflexiuni, pentru a da viață conținutului dramatic sau liric, tumultuos sau calm, al lucrărilor pe care le execută cu atîta măiestrie.

Cvartetul nr. 11 în fa minor de Beethoven, cu care a început concertul, este una din lucrările care exprimă cea mai adîncă maturitate de creație a acestui mare titan al muzicii. Linia este a unei gândiri unitare, sinuoasă totuși prin nenumărate abateri, legate între ele de firul melodic cuprinzător al temelor principale, care revin mereu, sub forme diferite, grefate pe sentimentul aceleiași dramatice frământări. Opera exprimă cu vigoare, cu masivitate marile frământări sociale ale epocii compozitorului; ea depășește cercul strîmt al vieții personale și exteriorizează aspirațiile umanității înălțuite,

Cvartetul de Stat „P. I. Cealkovski” din Moscova, format din: Iulian Sitkovecki (vioara I), Anton Șarov (vioara II), Rudolf Barșai (violă) și Iakov Slobodkin (violoncel).

dar dornice de descătușare, de libertate. Fiecare „mișcare” din cadrul acestei dramatice lucrări, de la durerea întinsecă a suferinței pînă la limpezimea plină de entuziasm a izbînzii, a fost redată pe linia celui mai corespunzător sens, a celei mai adecvate expresii sonore de către maestrul sovietic.

Cvartetul nr. 4 în re major de Dmitri Sostakovici, executat la noi în primă audiere, exprimă puternică și complexa personalitate a acestui compozitor de mari resurse. Optimismul sănătos, humorul, nădejdea puternică și viguroasă, sînt exprimate în această lucrare prin polifonia aproape orchestrală a acestor patru instrumente ce traversează o întinsă gamă de expresii și de nuanțe pentru redarea conținutului complex al lucrării.

Concertul s-a încheiat cu cvartetul nr. 3 în mi bemol minor de Cealkovski. Lucrarea aceasta de largi proporții, se cîntă foarte rar la noi. Ea cuprinde acele nesfîrșite posibilități de exprimare care dau conținutului lucrărilor lui Cealkovski un farmec propriu și fac ca ele să intre în repertoriul universal. Exprimînd marile frământări și năzuințe ale poporului rus în timpul secolului trecut, Cealkovski a știut să arate în opera sa momentele de viație și de luptă, de optimism sănătos și creator, a știut să folosească în exprimarea acestor nesfîrșite game de sentimente, imagini și idei, nesecatul izvor al creației populare rusești, ael minunat și neîntrecut folclor, din care s-a inspirat, pe care l-a folosit pehicrîndu-l și cu care și-a împodobit opera.

Formația de muzică de cameră „P. I. Cealkovski” a executat concertul în chip strălucit, cu o rară frumusețe de stil și de interpretare.

La cererea unui public entuziasat, formația acestor mari virtuozii a mai dat trei suplimente: „Nocturna” de Borodin și două bucăți din Prokofiev, care au stîrnit de asemenea ovațiuni nesfîrșite în sală.

FLOREA RIMNICEANU
directorul solștilor concertist al Filarmonei de Stat din București

Viața A. R. L. U. S.

Să pregătim temeinic deschiderea noului an al învățământului popular de limba rusă!

La 1 octombrie se deschide noul an școlar în învățământul popular al limbii ruse. În întreaga țară, deschiderea cursurilor populare de limba rusă este așteptată cu deosebit interes de sute de mii de oameni ai muncii. Din ce în ce mai mulți muncitori, tehnicieni, țărani muncitori, intelectuali din patria noastră simt nevoia să-și însușească limba rusă, pentru a se informa în mod nemijlocit asupra celor mai variate aspecte ale bogatei actualități sovietice, pentru a putea studia pe cale directă cărțile tehnice, lucrările sovietice de specialitate, de beletristică etc. Astfel, studierea limbii ruse în cadrul cursurilor populare capătă tot mai mult un larg caracter de masă. În anul școlar 1953—1954, cele 12.000 de cursuri au fost frecventate de peste 215.000 de elevi.

Întreaga experiență acumulată în cursul anilor trecuți, trebuie utilizată în vederea organizării în cele mai bune condiții a învățământului de limba rusă din acest an. Cursurile populare de la orașe, se vor desfășura între 1 octombrie 1954 și 1 iunie 1955, iar cele de la sate, între 1 noiembrie 1954 și 15 martie 1955. Anul acesta, se organizează în afara celor trei cicluri obișnuite, o formă superioară de învățământ, pentru absolvenții ciclului III și pentru acei oameni ai muncii care posedă cunoștințe echivalente, ajutându-i astfel să continue să aprofundeze studiul limbii ruse.

Acei ce audiază lecțiile de limba rusă transmise de posturile noastre de radio, vor putea studia acum în mod organizat, pentru ei fiind organizate seminarii recapitulative și de sfârșit de an, putând obține diplome de absolvire a cursurilor. Consiliul General A.R.L.U.S. a elaborat din timp instrucțiunile privind organizarea noului an de învățământ. Ținând seama de sugestiile primite din partea profesorilor și elevilor cursurilor populare, au fost revizuite manualele din anul trecut, aducându-li-se o serie de îmbunătățiri. A fost editat și un manual pentru cursurile de ciclul II, ce vor funcționa pentru prima oară la sate.

Asigurarea unei desfășurări a noului an de învățământ depinde în mare măsură de felul cum comitetele regionale, raio-

nale, birourile cercurilor A.R.L.U.S. vor ști să desfășoare de la bun început munca de organizare a cursurilor.

Ne aflăm în plină desfășurare a organizării cursurilor. În această perioadă, un loc important îl ocupă acțiunea de popularizare a importanței și necesității învățământului popular de limba rusă. Pot fi folosite în acest scop forme variate ale agitației politice ca: articolele la gazele de perete scrise de absolvenții cursurilor din anul trecut, convorbiri ale acestor absolvenți cu oamenii muncii din aceiași loc de producție, conferințe, afișe și lozinci mobilizatoare etc.

În acțiunea de înscriere a elevilor e necesar ca organizațiile noastre să dea dovadă de discernământ politic, încadrând în primul rând la cursuri pe acei oameni ai muncii cărora cunoașterea limbii ruse le este absolut necesară în munca lor de fiecare zi: frunțași în producție, ingineri, cadre din conducerea administrativă, muncitori din G.A.S. și S.M.T., colectivisti, țărani muncitori cu gospodării individuale, intelectuali, activiști organizaționali de partid și ai organizațiilor de masă. De cea mai mare însemnătate este să se desfășoare o largă acțiune de popularizare a învățământului popular de limba rusă în rândul tineretului, pentru ca tot mai mulți tineri să se înscrie la cursurile populare. O atenție deosebită trebuie acordată problemelor încadrării tuturor absolvenților din anul trecut la ciclurile superioare.

Comisiile de îndrumare a cursurilor din întreprinderi, instituții și de la sate, constituie un sprijin prețios în munca birourilor cercurilor A.R.L.U.S., atât în organizarea cursurilor cât și în asigurarea unei lor funcționări. De aceea, cerurile trebuie îndrumate să organizeze din timp aceste comisii.

Sarcini importante revin comitetelor regionale, raionale și cercurilor A.R.L.U.S. în organizarea cursurilor populare. De seriozitate cu care ele vor munci în această perioadă, depinde crearea bazelor ce vor asigura buna desfășurare a cursurilor în întregul an școlar.

Organizațiile A.R.L.U.S., în colaborare cu secțiile de învățământ ale Sfatului Popular, au sarcina să organizeze între

15—30 septembrie cursuri de specializare metodologică a profesorilor, iar în timpul desfășurării anului de învățământ, seminarii pedagogice și lecții model, pe baza materialului cuprins în manualele populare pentru cele 3 cicluri.

Trebuie lichidate în acest an de învățământ lipsurile manifestate în trecut în îndrumarea și controlul activității cursurilor populare. În trecut multe dintre organizațiile noastre au lucrat în această direcție pe campanii — în perioada deschiderii cursurilor și a desfășurării seminariilor recapitulative, lăsând apoi totul în seama îndrumătorilor cursurilor populare.

Urmărirea continuă a activității cursurilor populare nu este numai o sarcină a îndrumătorilor, ci este o datorie a întregului birou regional sau raional.

În îndrumarea și controlul activității cursurilor populare un rol important îl au comisiile regionale și raionale de coordonare a învățământului popular de limba rusă. Reorganizarea acestor comisii trebuie să aibă loc în cursul lunii septembrie.

Pentru ca aceste comisii să desfășoare o activitate rodnică, e necesar ca ele să-și elaboreze de la început, în cadrul unor sesiune comune, planuri de muncă, astfel ca fiecare membru să își repartizeze răspunderi precise în îndrumarea și controlul asupra organelor și organizațiilor din domeniul de muncă respectiv. Pe lângă fiecare comisie va trebui creat un activ format din președinții ai cercurilor A.R.L.U.S., profesori de limba rusă, elevi ai ciclului III ș.a., care să sprijine pe membrii comisiei respective în cuprinderea cursurilor.

Comitetele regionale și raionale A.R.L.U.S. au sarcina să analizeze periodic activitatea comisiilor de coordonare a învățământului popular al limbii ruse, și să intervină operativ pentru lichidarea lipsurilor semnalate de către acestea.

Fiecare comitet regional și raional, fiecare birou de cerc A.R.L.U.S., trebuie să considere ca o datorie de cinste sarcina de a organiza temeinic noul an al învățământului popular, răspunzând astfel dorinței arzătoare a maselor de a-și însuși limba rusă.

Salut fierbinte glorioșilor tanchiști sovietici

La 12 septembrie popoarele U. R. S. S. sărbătorească Ziua glorioșilor tanchiști sovietici.

General-maior IONESCU CONSTANTIN

An de an, în această zi, oamenii sovietici trec în revistă succesele obținute de unitățile de tancuri și motorizate în ridicarea continuă a capacității lor de luptă, precum și succesele realizate de constructorii sovietici de tancuri și mașini blindate.

Tancurile sovietice și-au dovedit pe deplin rezistența și forța lor de izbire în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, când tanchiștii sovietici au străbătut cu ele un glorios drum de luptă, aducând o contribuție însemnată, alături de celelalte arme, la victoria strălucită reformată de Armata Sovietică asupra coterpitorilor hitleristi și japonezi.

În toate bătăliile la care au participat, tanchiștii sovietici au înscris pagini de adevărat eroism și nemăslăvită măiestrie militară. Fapte de arme ca ale lui Dimitri Lavrenco, nelufratului tanchist care a distrus 52 tancuri fasciste, fapte de eroism ca ale lui Iuri Smirnov — bravul tanchist care, căzând în mâinile dușmanului, nu a trădat secretul militar nici atunci când a fost schingiuit în mod barbar, iată ce caracterizează comportarea tanchiștilor sovietici în Marele Război pentru Apărarea Patriei.

În marea bătălie de la Stalingrad, unde Comandamentul sovietic a dovedit un model clasic de folosire masivă a tancurilor și motorizate, tanchiștii sovietici au participat cu succes la încredințarea și nimicirea sau capturarea unor trupe dușmane cu un efectiv de 330.000 oameni.

În luptele de la Kursk din vara anului 1943, tanchiștii sovietici și-au arătat din nou măiestria, nimicind în decurs de numai câteva zile peste 4600 tancuri și care de artilerie autopropulsate inamice, printre care și mult lăudatele tancuri hitleriste „Panter” și „Tiger”.

În timpul grandioasei ofensive desfășurate de Armata Sovietică în Ucraina și Bielorusia, în țările Baltice, în Polonia, România, Cehoslovacia, Ungaria și apoi în Germania, când principii de folosire simultani a unităților masive de tancuri și de alte arme a fost aplicat cu mare succes, tanchiștii sovietici au dat dovadă de dirigență, patriotism și pricepere, zdrobind sub senilele mașinilor lor blindate armatele și armamentul dușmanilor. În marea bătălie de la Berlin, în strînsă cooperare cu celelalte arme, 6300 de tancuri sovietice au acționat cu succes la asaltul capitalei hitleriste, care fusese transformată de fasciști într-o puternică fortăreață.

În marile succese obținute de tanchiștii sovietici în cel de al doilea război mondial, au merit deosebit revine și constructorii de tancuri, care, muncind neobosiți, au construit tancuri din abundență și de prim rang, pentru ca ele să poată fi fo-

losite în masă. Nemuritor va rămîne exemplul luminos dat de muncitorii din Stalingrad, care sub ploaia de gloanțe și sub bombardamentele nelănturabile ale hitleristilor, continuau fără răgaz să construiască tancuri, care apoi intrau direct în luptă.

Apreciind nepretutitul aport adus de unitățile de tancuri în Marele Război pentru Apărarea Patriei, Statul Sovietic a acordat titlul de Erou al Uniunii Sovietice la peste 11.000 tanchiști, iar decorații și medalii la 250.000 de tanchiști. Pentru munca eroică prestată în slujba apărării Patriei Sovietice, un număr însemnat de constructori de tancuri au fost distinși cu titlul de Erou al Uniunii Sovietice, iar peste 9.000 au primit ordine și medalii.

Poporul român poartă o nemărginită dragoste și recunoștință tanchiștilor sovietici. El nu va uita niciodată pe făclia chipului său și fețele senine din turlele tancurilor sovietice, care în august 1944 i-au adus eliberarea de sub copleșirea hitleristă.

Cînd, la 23 august 1944, armata română a întors armele împotriva hitleristilor, tanchiștii romîni s-au avîntat viteze împreună cu celelalte arme, în luptă alături de glorioșii tanchiști sovietici, de la care învățau cum să conducă cu măiestrie tancul și să bată pe dușman. În asalturile pe care le-au dat, turele lingă turele asupra pozițiilor hitleriste, s-a cimentat pe veci frăția de arme dintre tanchiștii romîni și cei sovietici.

Prietenii de arme dintre bravi tanchiști sovietici și tanchiștii noștri, prietenie călăuită în focul luptelor comune pentru eliberarea patriei noastre, a Ungariei și a Cehoslovaciei, este o prietenie trănică, indestructibilă. Ea se întărește neîncetat, în zilele noastre. Una dintre formele prin care se manifestă această prietenie de arme este însușirea experienței glorioșilor tanchiști sovietici, de către tanchiștii romîni.

Aplicînd experiența sovietică, mecanicii, constructorii, tehnicienii, reușesc să prelungească durata de funcționare a motoarelor, să realizeze economii însemnate

de pleșe, carburanți și lubrefianți, și în același timp să mențină întodeuna masivă gata pentru luptă. Sergentul maior Bordan Ion, conductor al unui tanc, citind într-o revistă o traducere a unui articol semnat de mecanicul conductor Liliș, care a reușit să prelungească termenul de funcționare a motorului, fără reparații, a studiat metodele tanchiștilor sovietici și, aplicîndu-le reușește să mențină gata pentru luptă și să realizeze însemnate economii de combustibil și motor-oil. Aplicînd experiența sovietică, dobîndind succese în munca tancului, mitraliorii, comandantii de tancuri și de subunități.

Militarii noștri vorbesc cu drag despre experiența sovietică, despre ajutorul pe care îl primesc însușindu-și această experiență.

Tanchiștii noștri învață de la tanchiștii sovietici să-și îmbească tancul, să-și servescă patria cu devotament și spirit de sacrificiu, să pună mai presus de orice îndeplinirea ordinului comandantului, ordinului patriei.

„Ziua tanchiștilor sovietici” este pentru tanchiștii noștri, pentru toți militarii din unitățile armatei noastre populare, ca și pentru întregul popor muncitor, un minunat prilej de a-și exprima sentimentele de afecțiune și caldă prietenie pentru tanchiștii sovietici, fel bravi al marelui popor sovietic, constructor al comunismului.

Grija pentru recolte bogate

Tocmai terminase de spălat sămînta de roșii și o întindea cu grija pe o scindură așezată în bătaia soarelui.

— Vom realiza la anul, roșii de 500—600 grame fiecare — își spunea Marin Niță, jucîndu-se parcă cu simburii alunecoși.

Dar gîndurile lui fură intrerupte de poștașul satului, care intrase în grădina și îi strigă: „Pentru cercul A.R.L.U.S. din Gospodăria Agricolă Colectivă „9 Mai”-Corbeana, președinte tov. Niță Marin!”

Președintele se grăbi să desfacă plicul voluminos. Printre altele materiale pentru conferințe și convorbiri și unele despre care mai deunăzi brigadierul și președintele gospodăriei îl spusese, că trebuie neapărat să le procure. Era vorba de material documentar cu privire la pregătirea și desfășurarea muncilor de toamnă în colhozuri.

Cu toate că trebuia să plece la masă, Niță mai zăbovi o jumătate de oră și cîți cele două materiale despre „Culturile de toamnă în colhozurile din U.R.S.S.” și „Pregătirea în vederea însămînțării de toamnă în colhozul „Suvorov” din R.S.S. Moldovenească”. Îndreptîndu-se apoi spre sediul gospodăriei, se gîndea unde să găsească pe celalți membri din biroul cercului pentru a pregăti o convorbire.

Către seară, în curtea gospodăriei, se adunaseră Gh. Iacob și Iordan Slavciu, brigadierii gospodăriei, șeful brigăzii de tractoare, ulemista Angela Sandu, Ioan D. Petre și alți membri ai gospodăriei. Au venit cu toții. Era vorba, doar, de noi sfaturi și exemple ale muncii colhoznicilor. Președintele gospodăriei, vorbind despre felul cum i-au ajutat sfaturile oamenilor sovietici a arătat că semînînd porumbul în cuburi dispuse în pătrat de pe acum se poate prevedea calitatea și producția sporită ce se va obține. De asemenea, membrii gospodăriei au început stringerea păioaselor cînd erau încă în plîng și au reușit să termine la 14 august cu treierîșul.

Brigadierul Iordan Slavciu citi articolul „Culturile de toamnă în U.R.S.S.” — Colhoznicii — arătă dînsul — acordă o mare grijă prelucrării în condiții bune și la timp a pămîntului. Ei ară... regula cu 20—25 zile înainte de începerea însămînțării — aceasta pentru ca solul să aibă timp să se îndeasă.

Vorbitorul arată în continuare, atenția sporită a colhoznicilor față de solul și calitatea semînței. Dar nu numai asta. În colhozuri, aplicarea procedeelor agrotehnice, ca însămînțarea în rînduri încrușate și în rînduri dese, constituie o rezervă importantă pentru ridicarea producției la culturile de toamnă.

Au mai vorbit Marin Niță, Ion Petre, brigadierul Gh. Iacob și alții, despre importanța folosirii îngrășămintelor, despre metodele de selecționare și preparare a grînelui de sămîntă.

— Cu S.M.T.-ul stăm anul acesta mai bine ca oricînd — spune Gh. Iacob. Am făcut pînă acum arături adînci. La părul din drum, 25 de ha, la țarna vecine 25 ha, la Guridari, 20 ha...

— Da, luă președintele gospodăriei, peste 50% din terenul prevăzut pentru însămînțarea de toamnă i-am și arat. Am selecționat pînă acum aproape 12.000 kg grîu. La 15 septembrie începem însămînțările. Vom lua toate măsurile și vom semăna grîul nostru în rînduri încrușate. Aplicînd întocmai regulile agrotehnice și sfaturile pe care ni le trimis colhoznicii, sîntem siguri că și la anul vom obține recolte sporite.

F. SAYA

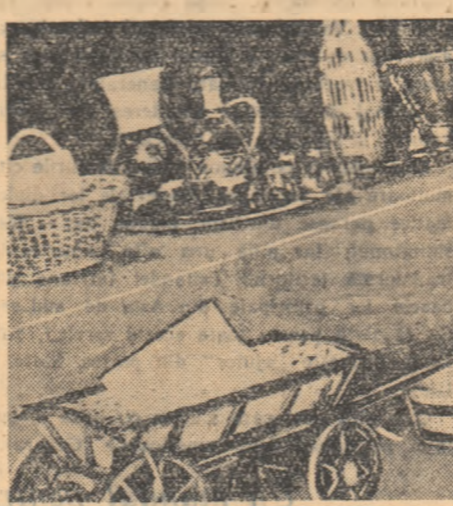
Expoziții raionale cu lucrări realizate în cadrul concursului de creație populară

Oamenii muncii din orașul Arad vizitează cu mult interes expoziția cu obiecte realizate în cadrul concursului de creație populară pe tema „Prietenia Romîno-Sovietică”, deschisă la sediul comitetului raional A.R.L.U.S. din localitate. Printre obiectele expuse se remarcă în deosebi o casetă de metal ce are gravată pe capac o scenă reprezentînd eliberarea orașului Arad de către glorioasa Armată Sovietică. Acest obiect a fost executat de un colectiv al atelierului de gravură din orașul nostru. De asemenea, colectivul Ioan Ardelean a sculptat în os, cu deosebită măiestrie, macheta monumentului închinat ostașilor sovietici căzuți pentru eliberarea patriei noastre.

Expoziția cuprinde și alte numeroase obiecte de artă populară executate cu talent de oamenii muncii din Arad, care și-au exprimat și pe această cale dragostea și recunoștința față de marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică.

Vasile GRADINARU
correspondent voluntar

În centrele raionale Hațeg și Hunedoara, continuă să se bucore de un bine-meritat succes expozițiile de lucrări pre-

Un colț al expoziției organizată la combinatul de producție al industriei locale din Rădăuți.

zentate în cadrul concursului de creație populară. Sînt expuse numeroase cusături românești, obiecte din os și lemn ș.a., avînd ca temă nezdărnicita prietenie dintre poporul nostru și poporul sovietic.

Nicu SBUCHEA
correspondent voluntar

Lupta cu mlaștinile

V. POLTORATKI

Mlașteră începe nu departe de Riazan. După ce treci râul Oka, de lângă luncă încep păduri nesfîșite și mlaștini din care crește o pădure cu mesteceni piper-niciți, hățușiri și rozog țepos.

Meșchera are o suprafață uriașă: 1.300.000 hectare și cuprinde raioane din regiunile Riazan, Moscova, Vladimir. În Meșchera Riazanului sînt peste 100.000 hectare de mlaștini cu apă rugînie stătută, cu ochiuri fără fund și priveliști amăgitoare; mai sînt 127.000 hectare de pășuni și izlazuri care și ele sînt în mare parte mlaștinoase și pe an de trece sînt cotopte de tuie de sălcii. Se mai află 130.000 hectare de pămînt arabil. Încolo, pretutindeni cresc păduri.

Meșchera este străbătută de la nord la sud de o linie ferată. Mai demult, fusese linie îngustă. Acum, de la Vladimir la Tuma trece o linie ferată cu ecartament normal, iar de la Tuma, iei trenul cu vagoane mici, verzi, de pe linia îngustă locală. De la un sat la altul, șerpuesc drumuri vicinate înguste.

Meșchera a fost descrisă minunat de Konstantin Paustovski, care a privit-o cu ochi de artist. El a desenat în culori vii și clare portretele bătrînilor luntrași blajini, ale pescarilor ciudați și ale tăierilor de păduri plini de înțelepciune.

Viața țăranilor de pe aici nu e prea ușoară.

În vremurile de pînă la Revoluție, țăranii plecau să muncească la oraș. Se făceau cine știe unde timpării, cizmarii, sau tăietori de lemne și cîștigau cam cît le ajungea ca să nu moară de foame. Întreaga muncă a pămîntului sta pe umerii femeilor. Ele arau, semăneau cartofi și secară, coseau iarba din bălți. Dar puțin folosea trăgeau din asta. Pămîntul sîrăc da recolte nelăsemnate, iar vacile hranite cu rozog nu dădeau lapte, fiind fîntne mai mult pentru bălegar.

Bătrîni mi-au povestit ce obiceiuri s-au înrădăcinat aici din vechime. Dincolo de Tuma, în satul Parahino, de pildă, era

Proiectul de Directive al Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii prevede creșterea, la finele anului 1956, pînă la 10 milioane hectare a suprafețelor arabile ale țării. „Se vor mări — arată, printre altele, Proiectul de Directive — suprafețele arabile și cultivabile, în deosebi prin reducerea suprafețelor inundeabile, a mlaștinilor, a mărăcinișurilor, a arboretelor de invazie, a marginilor de drumuri și a zonelor de șosea și cale ferată”.

Realizări unice în lume și o experiență bogată în ameliorarea terenurilor define agricultura sovietică. În Ucraina, Bielorusia, și în alte republici sovietice, au fost asanate și date în cultură uriașe întinderi de pămînturi cotopte de apă. În cursul actualului plan cincinal, această acțiune a cîștigat și mai mare amploare. Realizările și experiența sovietică în acest domeniu insufletește pe oamenii muncii din țara noastră și îl ajută să îndeplinească mărețele sarcini pe care le pune partidul.

datina ca flecăre față, înainte de căsătorie, să neargă cu traista la cerșit. „Altfel, ce gospodină ar fi fost — nici pe sine nu s-ar fi putut hrăni! Tot în satul acesta, cînd se pregăteau de măriș și își stringeau zestrea, iețele trebuiau neapărat să stringă și bălegar.

— De ce tocmai bălegar? — Elhei, tinere — mă lămurău bătrîni — pînă fără bălegar, pămîntul nostru nu poate rodi nici măcar un cartof.

În apropiere, se întindeau terenuri bogate în turbă, s-ar fi putut face pășuni minunate, atîta doar că trebuiau secate și smulse mlaștinilor.

El, dar ce putea face cu mina goală? În anii din urmă, colhoznicii din câteva arteluri din regiunea Moscova, în deosebi membrii artelurilor din lunca Okai, au pornit lupta tot mai hotărîtă cu mlaștinile. S-au înființat stațiuni pentru ameliorarea pășunilor. Pe terenurile mlaștinoase,

s-au lîvit pluguri care curățau tufărișul, mașini de defrișat, săpatoare de șanțuri, tractoare. Au crescut apoi pe aceste pămînturi ierburii bogate. S-a creat o puternică bază de nutreț pentru creșterea vițelor producătoare de lapte. Pe pămînturile smulse mlaștinilor, colhoznicii au început să cultive legume.

S-a văzut din astfel de exemple că valorificarea mlaștinilor este o problemă importantă, de stat. Așa a și pus-o partidul.

În hotărîrea Plenarei din 2 martie 1954 a C.C. al P.C.U.S., e scris:

„...În primul rînd, să se treacă la munca de asanare și valorificare a unor masive ca depresiunea Meșchera (în deosebi în raioanele regiunilor Vladimir și Moscova)...”

În primăvara aceasta, a început o adevărată luptă împotriva Meșcerei. Peste patru sute de geologi, hidrologi și topografi au sosit în aceste locuri. Tot aici a fost trimisă și expediția „Zavojskaia”. În raioanele Meșcerei — în Solotcinsk, Klepikovsk ș.a. — lucrează detașamente de sonaj de explorare, care studiază proprietățile apelor subterane și particularitățile solului din Meșchera.

Aceștia sînt cercetătorii. Ei trebuie să pregătească toate datele necesare lucrării mari de valorificare a fîntinului Meșchera.

Pe fîntinul lacului Beloe, lângă Spas-Klepiki, ne-am întîlnit cu A. D. Cernișov din Moscova, conducătorul unei echipe trimise de Institutul de cercetări științifice în domeniul hidrotehnicii și ameliorărilor. Echipa face experiențe de îngrășare a solului nisipos.

Cu ajutorul unei mașini noi, de curînd construite, oamenii scot de pe fundul lacului nămol bogat în substanțe nutritive și îl toarnă pe pămînturile secătuite.

Ideea valorificării Meșcerei cuprinde cercuri tot mai largi de oameni. Într-o casă făcînească, în care am fost

O nouă metodă de găurire rapidă a metalelor

La uzina de construcții de mașini-unelte „Srednevolje” din Kuibisev, unde a fost inițiat în anii trecuți cunoscuta metodă de tăiere intensivă a metalelor, s-a realizat, cu curînd și un alt procedeu înaintat de prelucrare a metalelor — găurirea rapidă. Inițiatorul acestei metode este muncitorul Vasili Jirnov, laureat al premiului Stalin. O serie de procedee de găurire rapidă, elaborate de către acest inovator, și-au cîștigat o largă răspîndire în întreprinderile constructoare de mașini.

Se știe că în uzinele constructoare de mașini are largă răspîndire burghiul din oțel rapid. Vasili Jirnov s-a străduit să realizeze un procedeu de găurire cu avansuri mari, pentru a ridica productivitatea muncii. Inovatorul a început fără înfrîngere să facă cercetări în această direcție.

— Acum doi ani — povestește Vasili Jirnov — foloseam, pentru găurirea ra-

pidă a fontei, burghie cu plăci din aliaje dure. La început, realizam avansuri mici, de 0,25—0,40 mm, pe turajie. La primele încercări de a mări avansul, placa nu a rezistat, ci se fărîmă, iar burghiul se strica. Și secolele din oțel rapid se defectau la mărirea avansului. Experiențele ulterioare au arătat că se poate evita defectarea sculelor, dacă se micșorează solicitarea axială la burghiu. Și deoarece aproape jumătate din această solicitare revine pe lungimea tăisului transversal al burghiului, am hotărît să-l înălțur.

Jirnov a ascuțit în chip nou burghiul, înălțurînd tăisul transversal și făcînd în locul lui un șanțuleț. În urma acestei ascuțiri, burghiul găurea de 2—2,5 ori mai repede decît burghiul cu geometrie obișnuită.

Folosînd burghiul lui Jirnov, se realizează considerabile sporuri de productivitate a muncii. Astfel, muncitoroare Tareva de la „Srednevolje”, lucrînd cu un burghiu

obișnuit cu diametru de 13 mm, realizează un avans de 0,27 mm pe turajie, iar folosînd burghiul Jirnov, ea a mărit avansul arborelui principal pînă la 0,78 mm, sporînd de 2—2,5 ori volumul producției.

Noul instrument se distinge și printr-o înaltă durabilitate. Tînrul strungar Grențov, lucrînd cu acest burghiu cu un avans de 1 mm-la-o turajie a arborelui principal, a prelucrat, fără a fi ascuțit din nou instrumentul, 210 detalii, adică de peste 4 ori mai mult decît cu un burghiu obișnuit.

Valoarea inovației lui Jirnov o confirmă și cercetările efectuate de oamenii de știință de la Institutul de Aviație din Kuibisev. S-a stabilit astfel că burghiul lui Jirnov durază de 4—5 ori mai mult decît un burghiu obișnuit. Cu ajutorul lui, se poate mări avansul cu 40%.

Noua metodă, foarte productivă, își croiește drum în numeroase întreprinderi din Kuibisev și din alte orașe sovietice.

Înainte vreme, acest colhoz din lunca Okai era o gospodărie mijlocie. În ultimii ani însă, aici a fost extinsă de aproape zece ori suprafața grădinilor de zarzavat, au fost făcute aproape 1.000 de rame de seră, iar răsădurile sînt cultivate în ghivece nutritive de turbă.

Au crescut recoltele de castraveți, varză, cartofi. Colhoznicii au început să lucreze cu mult mai multă însuflețire. Le-au crescut și veniturile.

— Îți dai seama de asta de la prima privire — spune tov. Șabalina. — Casele fărîmășite sînt deobicei acoperite la noi cu șindriță, însă în „Krasnaia Zaria” 50 de case au fost acoperite în vara asta cu tablă. Oamenii au cumpărat mobila frumoasă, aparate de radio...

Alt colhoz de aici, „Krasnoe Znamia”, este participant la Expoziția agricolă din Moscova. Și el e vestit prin recoltele sale mari de legume: membrii lui dau însă deosebită atenție creșterii vacilor de lapte. Colhozul realizează peste 450 chin-tale de lapte la gala de hectare de pășune.

Realizările celor mai bune colhozuri nu constituie o taină și îl îndeamnă pe colhoznicii din alte arteluri să caute și ei tot mai stăruitor să-și sporească veniturile.

Un tăietor de păduri din aceste părți mi-a spus:

— Va fi bine. Acum, productivitatea pădurilor noastre este redusă. Pînă, de pildă, se usucă de prea multă apă. Unora li se va părea straniu, dar așa este. Sistemul radical al pinului nu izbeste și stînga substanțele nutritive. Potrivit la mlaștină și priviți pînă au rădăcini uscate. După drenare, pădurile vor fi de două ori mai frumoase. Pe unde astăzi crește numai rozog, va răsări lărbă, care va mirosi a miere. Rîurile vor prinde mîșcarea, vor străluci ca argintul. Credeți-mă, vă va plăcea să vedeți Meșchera noastră! Și dacă se vor împuțina lupii și urșii, vom trăi noi și fără ei...”

Marea sărbătoare a poporului bulgar

În ziua de 9 septembrie, poporul bulgar a sărbătorit cea de a X-a aniversare a eliberării sale de sub robia fascistă, când — ca urmare a măreștii victorii repute de glorioasă Armată Sovietică — trupele hitleriste au fost alungate de pe pământul vechiului stat fascist.

După sfârșirea vechiului stat fascist, instrument de oprire și asuprire a celor ce muncesc, o nouă putere de stat a luat naștere, puterea de stat izvorită din popor și având statornicul lui sprijin, instrument de făurire a bunăstării și fericirii tuturor celor ce muncesc. Încă din primii ani ai puterii populare, poporul muncitor bulgar, sub conducerea Partidului Comunist din Bulgaria, a înfăptuit o serie de transformări revoluționare care au deschis luminoase perspective de dezvoltare la țară. Azi, în R.P. Bulgaria au fost create condițiile necesare pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii.

Succesele dobândite de poporul bulgar în industria socialistă — care este singura formă de industrie în Bulgaria — și în agricultură — unde au avut loc schimbări ce au dus la o cotitură hotărâtoare în reconstruirea ei pe baze socialiste — au permis punerea pe prim plan a sarcinii privind dezvoltarea maximă a producției mărfurilor de larg consum.

Un nou transport de mărfuri a sosit din U.R.S.S. cu vasul bulgar „Rodina”.

Voința unui popor de 600.000.000

În centrul atenției opiniei publice și presii chineze se află declarația comună a partidelor democratice și a organizațiilor populare din Republica Populară Chineză cu privire la eliberarea insulei Taiwan, declarație publicată cu câțiva zile înainte de izbucnirea războiului în Sian și în sud-vestul ei — în Cinșin, în provinciile de pe litoral — în întreaga Chină răsună — ca un singur glas — glasul poporului de 600.000.000 de oameni: „Taiwanul face parte din teritoriul sfânt al Chinei și noi îl vom elibera cu orice preț!”

În unitățile Armatei Populare de eliberare, discutarea declarației cu privire la eliberarea Taiwanului se desfășoară sub semnul acțiunii vigilenței, accentuând pregătirea politică și de luptă. Van Di-vei, comandant al unei unități de aviație din China de răsărit, a spus: „Noi, aviatorii aviației populare chineze, ne vom da toate forțele pentru a apăra spațiul aerian al Chinei, pentru a distruge, alături de forțele noastre terestre și maritime, clica de bandiți a lui Cian Cai-și și a elibera pe compatrioții noștri care locuiesc în Taiwan.”

„Să contribuim la eliberarea Taiwanului printr-o muncă desăvârșită, printr-o înaltă productivitate a muncii!” — spun oamenii muncii din China. Muncitorii de la uzina electrică din Șanhai au trimis o scrisoare deputaților Adunării reprezentanților poporului, care s-a deschis la Șanhai, scrisoare în care ei își exprimă hotărârea de a contribui la eliberarea Taiwanului. Bătrînul muncitor U Go-cen, vechi revoluționar ilegalist, care a cunoscut schingiuirile din închisorile gomindeaniste, a spus următoarele cuvinte la un miting: „Astăzi, compatrioții noștri din Taiwan au de suferit aceeași nenorocire de pe urma gomindeanștilor pe care și noi le-am suferit aici, în Șanhai, până la izgonirea gomindeanștilor. Să nu preocupăm forțele pentru a elibera Taiwanul și pentru a salva populația lui de la pieire!”

Stînd pe un astel de scaun, nu mai pot fi puse picioarele pe masă. Desen de K. ELISEEV

„Cursa păcii”

În ziua de 5 septembrie, oamenii muncii din Leningrad au întâmpinat într-un cadru solemn pe cei 800 de partizani ai păcii din țările nordice care au efectuat o „cursă a păcii” pe vaporul polonez „Batory”.

Pe „Batory” s-au întâlnit oameni de diferite naționalități — suedezi, finlandezi, norvegieni, danezi, polonezi, germani. Toți — oameni de diferite profesii, de diferite opinii politice și credințe religioase — erau uniți de marea idee a luptei pentru pacea întregii lumi. Dimineața, în Golful Finic a ieșit întru întâmpinarea lui „Batory” vaporul „Mendeleev”, împodobit cu steaguri și lozinci. Mii de locuitori ai Leningradului au așteptat în port sosirea lui „Batory”. Paramele apropiate încetul cu încetul de cele uriașe vas transoceanic. Din toate părțile răsună strigăte de salut, urale. Sute de steaguri naționale se înalță deasupra punții vaporului „Batory” fluturând de participanții la „cursa păcii”.

A fost instalată puntea de trecere. Oaspeții sînt întâmpinați cu flori de pionieri. Primul buchet îl primește cunoscuta activistă a mișcării partizanilor păcii, laureată a Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare”, Andreea Andreevna.

Deschizind mitingul, secretarul Comitetului Sovietic pentru Apărarea Păcii, tov. Kotov, spune că participanții la „cursa păcii” sînt salutați nu numai de locuitorii Leningradului ci de milioane de oameni — apărători ai păcii. În numele oamenilor muncii din Leningrad oaspeții sînt salutați de către președintele Comitetului Executiv al Sovietiului Orașului, tov. Smirnov.

Apeluze călduroase au întrerupt adesea cuvîntarea lui Bengt Hünnes, unul dintre organizatorii „curselor păcii”, secretar al Comitetului suedez al partizanilor păcii. El a arătat că dorința de menținere și apărare a păcii însușițește pe toți participanții la „cursa păcii”. „Istoria Piață a Palatului. Aci, partizanii păcii încep să luăm cunoștință cu orașul lui Lenin. Oaspeții ascultă cu interes explicațiile ghizilor, pun întrebări, fotografiază monumentele. Tot aici se leagă primele cunoștințe dintre oaspeții și locuitorii Leningradului.

După amiază, oaspeții au vizitat stadionul „Kirov”. Una din grupe, alcătuită din dăpazi, a vizitat Parcul Central de cultură și odihnă „S. M. Kirov”. Localnicii care se plimbau prin parc au făcut o caldă primire oaspeților. Seara, artiștii-amatori din Leningrad au dat un spectacol în cinstea oaspeților. Pe scena Palatului de Cultură „S. M. Kirov” s-au produs muncitori și muncitoare ingineri, funcționari, studenți. Ei au executat cîntece, arti din opere, dansuri.

În dimineața zilei următoare, despărțiți în 32 de grupe, oaspeții au vizitat Ermitajul și Muzeul Rus, au vizitat diferite fabrici, uzine și instituții culturale ale Leningradului. Seara, ei au asistat la un spectacol la Teatrul Mic de Operă.

În seara aceleiași zile, la Clubul internațional al marinarilor din Leningrad a avut loc o seară a prieteniei sovieto-poloneze. Marinarii de pe vaporul „Batory” s-au întâlnit cu reprezentanții ai opiniei publice din Leningrad, savanți, oameni ai culturii, marinari ai Flotei Maritime din Baltica.

„Șanhai trăiește astăzi oameni care, cu riscul vieții au fugit din Taiwan. Ei arată că populația Taiwanului trăiește în condiții mult mai grele decît pe vremea în care insula căzuse sub dominația colonialiștilor japonezi. Populația Taiwanului dorește să fie eliberată de sub teroarea clicii gomindeaniste. Ea va ajuta, cu toate forțele ei, această marelă cauză.

În ultimul timp bandiții gomindeanști au extins sfera acțiunilor lor pirateresti împotriva teritoriului R.P. Chineze. S-au făcut mai dese atacurile hitleriste împotriva litoralului regiunii Fuzjian. Zilele trecute, ziarul „Jenminjibao” a publicat o scrisoare a locuitorilor acestui provinciu. Pescarii, marinarii, muncitorii din provincia Fuzjian scriu printre altele: „Dacă pentru eliberarea Taiwanului vor fi necesare vase, noi le vom da, dacă vor fi necesari oameni, noi îi vom trimite. Vom merge oriunde va fi nevoie.”

Agentei americani și gomindeanștii, trimiși în China din Taiwan pentru a desfășura o activitate subversivă, încearcă să-și intensifice activitatea. Ziarul „Jenminjibao” scrie că în Tanșan a fost prins un diversionist care încercă să distrugă utilajul unei din însemnatele întreprinderi industriale ale țării. Acest diversionist era un agent secret gomindeanist. Ziarul cheamă întreg poporul să-și scutească vigilența, să nu îngăduie dușmanilor să împrădie construcțiile socialiste. Poporul chinez, scrie „Jenminjibao”, este hotărât să obțină eliberarea Taiwanului, să măture din calea lui banda vîntușă a lui Cian Cai-și. El luptă pentru aceasta în numele unui scop înalt — asigurarea păcii în Asia și în întreaga lume.

Presă chineză arată că cerurile reacționare americane își afirmă încă intenția de a împiedica eliberarea Taiwanului de către poporul chinez. Astfel, Dulles a declarat că „forțele navale militare ale Statelor Unite au primit ordinul să apere Taiwanul”. Politicienii și militarii americani vorbesc tot mai adesea despre încheierea cît mai grabnică a unui pact militar între Statele Unite și clica gomindeanistă, pact care va servi drept justificare pentru imixtiunea în treburile interne ale Chinei. Dar autorii acestor proiecte uită de poporul chinez care numără 600.000.000 de oameni, popor care nu poate fi înspăimîntat cu nici un fel de „alianțe” și „blocuri” militare. Într-un articol de fond, ziarul „Jenminjibao” scrie printre altele: „Soarta clicii venale a gomindeanului este pecetluită. China își va restabili neîndoielnic drepturile asupra Taiwanului și asupra insulelor aflate în apropierea litoralului. Noi nu vom permite ca agresorii americani să se amestece în treburile noastre interne.”

Aceasta este voința poporului chinez, care socotește că eliberarea Taiwanului, eliberarea deplină a pământului patriei sale, constituie datoria sa sfîntă și, totodată o nouă contribuție adusă cauzei apărării păcii în întreaga lume.

M. DOMOGAŢKIH

Pe marginea unui faliment

Manchester a fost adoptată o rezoluție în care se spune, printre altele: „A pune din nou arma în mîinile militarilor germani înseamnă a face un pas pe calea celui de al treilea război mondial”. Conferința a chemat pe muncitori și funcționari să organizeze în fabrici și uzine mitinguri de protest împotriva politicii care urmărește renvierea wehrmachtului agresiv în Germania occidentală. De asemenea, ea a chemat pe delegații sindicatului respectiv ca, la conferința anuală a Partidului Laburist și a Congresului anual al sindicatelor, să facă tot ce le va sta în putință pentru a obține convocarea unei conferințe a celor patru mari puteri în scopul creării unei Germanii unite și democratice.

Falimentul planurilor de creare a „armatei europene”, în care se urmărește includerea wehrmachtului renăscut, dovedește încă o dată că masele largi populare sînt adică nemulțumite de politica orientată spre renvierea militarismului german. Este neîndoielnic că masele populare vor opune rezistență hotărîrită oricărui tentativă a celorlalte puteri de a realiza reînarmarea „Republicii” lui Adenauer sau o altă formă.

O mîină spală pe alta

Actualii cîrmucitori tailandezi își les din pielea doar-doar vor face pe plac protectorilor lor de peste ocean. Dorind să fie cît mai bine văzuți la Washington, cîrmucitorii tailandezi au răspuns cei dintîi la chemarea lui Dulles de a se organiza „acțiunilor comune” în Indochina. Doar delegatul Taiwanului în O.N.U. a fost acela care a propus discutarea în Consiliul de Securitate a problemei trimerilor de „observatori” în Asia de sud-est, precum și a problemelor examinarilor așa zisei primejdii pe care o reprezintă, chipurile, pentru Taiiland mișcarea de eliberare a popoarelor Indochinei. După cîtva vreme, în sușul Van Valthalacon, ministrul tailandez al afacerilor externe, a plecat la New York să ceară convocarea Adunării Generale a O.N.U. cu scopul de a obține trimiterile de „observatori” la frontiera cu Indochina.

Este limpede că amuze cercurile cîrmucitoare ale Taiilandului. Manevrele lor diplomatice pornesc dintr-un singur loc — Washingtonul, iar prin ea, americanii transformă teritoriul Taiilandului într-una din bazele lor principale din Asia de sud-est. Ca răspuns pentru toate aceste servicii, Taiilandul primește „ajutor” din partea Statelor Unite.

Cine sînt acei care slujesc cu atîta sfîrșit pe imperiații americani? Generalul

Un manual pentru asasinii debutanți

Revista germană „Sonntags” scrie că una din ultimele „realizări” ale literaturii americane în domeniul răspîndirii „cunoștințelor practice” este, indiscușabil, o lucrare a soților Lokeridge, publicată de editura „Bentham Books”. Cît privește meritele acestei cărți, sînt cît se poate de grăitoare adnotările afirmătoare pe copertă: „Trebuie să-și deosebească... Utilizarea spionajului nu este alt decît simplă pe cît se pare. Asasinul debutant nu știe cum trebuie dozat otrava. Pe lângă aceasta, rămîn sticla și emprentele digitale. Giônul este mai sigur dar utilizarea lui atrage după sine un zgomot... persistența mirosului de praful de pușcă... și, în sfîrșit, necesitatea ascunderii armelor. Sugrumarea este cea mai bună metodă pentru un

debutant, rapid, fără zgomot și fără miros și, în mod practic, nu lasă urme.”

Acest manual pentru asasinii începători, este editat pentru prima oară în Statele Unite. Judecînd însă după creșterea neîntrecută a criminalității în Statele Unite ale Americii, autorii au tot dreptul să sconteze că „lucrarea” lor va fi curînd reeditată...

În citeva cuvinte

● Agenția Associated Press comunică că la uzinele metalurgice din Solingen — Germania occidentală — a fost organizată, din ordinul autorităților americane fabricarea unor „suveniri” speciale destinate exportului în Statele Unite. Aceste „suveniri” nu sînt altceva decît niște săbiu scurte, pe care este gravată o vastică și lozincă: „Totul pentru Germania”. În „reichul” hitlerist, asemenea săbiu erau purtate de cei mai înrași fasciști. Agenția americană subliniază că se prevede fabricarea într-un viitor apropiat, a unui model de sapele identic cu cel pe care îl utilizau grupurile de asil.

Această este schimbul de „comori culturale” efectuat în stil american — Germania occidentală primește din S.U.A. romane cu gîngășeri și filme — cu criminali și asasinii în serie, iar Statele Unite primesc din Germania occidentală cutițe de ale călăilor fasciști...

● Potrivit unor relații din Washington ale agenției bonniste D.P.A., republicanul Fulton, membru al Camerei Reprezentanților, a propus în cazul întregii lumi, să se plătească ambasadorului american în Guatemala, Jack Peurifoy, 10.000 de dolari anual peste salariul său normal. Cu alte cuvinte, el a recunoscut oficial că „operați” efectuată de ambasador a primit calificativul de „excellent”.

Este inutil să spunem că felul în care a fost ridicată problema răspîndirii lui Jack Peurifoy clarifică, odăși pentru totdeauna, „chestiunea” cine este rîspunzător de tragedia Guatemlei

Din jocul de cărți al Washingtonului

Desen de I. GANF

(Din „KROKODIL”)

„O țară fără muzicanți”

Sub acest titlu, revista americană „March of Labour” a publicat o notă în care se spune: „În Statele Unite există 250.000 de muzicanți profesioniști, dintre ei însă, numai 72.000 își câștigă existența din muzică. Ceilalți sînt someri sau au de lucru parțial. Dispar ansambluri și orchestre mari. În 32 de mari orchestre simfonice lucrează mai puțin de 2270 muzicanți. Numai un pumn de artiști de renume au salarii mari.”

Aceste fapte au fost dezvelite de Henry Kaiser, consilier al Federației americane a muzicanților, Kaiser a cerut ca Congresul să aprobat o lege cu privire la acordarea de ajutoare pentru dezvoltarea artelor. Membrii orchestrelor simfonice, cîștigă anual, în medie, 1814 dolari, lucrînd numai 22,4 săptămîni pe an. Ca și în alte domenii, mașinile au înlocuit oamenii. Kaiser a declarat: „Începînd cu anul 1929, atunci cînd a apărut cinematograful sonor a făcut ca 22.000 de muzicanți din orchestrele teatrelor să devină someri, „progrusul” realizat în domeniul înregistrărilor precum și alte descoperiri mecanice au făcut să scadă neîncetat posibilitatea ca un muzicant să-și găsească de lucru... Doar 2.200 de muzicanți, față de cele 2.636 posturi de radio, adică mai puțin de un muzicant pentru un post de radio, au de lucru în cursul întregului an...”

„Deoarece piața de deservare a talentelor se restringe, înseși talentele se vesteștesc. Pe an ce trece, dirijorii marilor orchestre simfonice întîmpină tot mai mari greutăți în găsirea unor muzicanți calificați, cu specialitatea în instrumentele de coardă. Lucurile de întrerîp din vacanțe, deoarece viitorii muzicanți știu că talentul lor, oricît de dezvoltat ar fi el, nu le va fi de ajuns pentru menținerea unui nivel de viață modest...”

Nota este însoțită de o fotografie ce-l reprezintă pe cunoscutul dirijor Toscanini, care a părăsit pupitrul din cauza bătrîneții. Explicația fotografiei glăsuiește: „Arturo Toscanini a anunțat că la sfîrșitul sezonului 1953-54 va părăsi funcția de dirijor al orchestrei simfonice a societății de radio „National Broadcasting Company”. Iar atunci cînd el a părăsit pupitrul, „National Broadcasting Company” a anunțat fără miid că desființează orchestra simfonică. Muzicanții — unii dintre puținii care au avut în permanență de lucru în ultimii ani — au hotărît să se opună acestei decizii...”

FOILETON

„Picăturile regelui danez”

Ținînd seama de proporțiile fantastice pe care le-a căpătat dictatul american în comerțul internațional, ne putem imagina următoarea scenă: un consilier al ministerului comerțului dinopenhaga se adresează ambasadei Statelor Unite:

— Vă aduc la cunoștință, cu titlu de informație, că am primit o însemnată comandă de „picături ale regelui danez”. Ele nu figurează pe lista materialelor strategice interzise pentru export.

— Mă rog, dacă nu figurează, vindeți-le sănătoși... Dar ce fel de picături sînt acestea?

— Sub acest nume, domnule ambasador, sînt cunoscute niște picături medicinale, cu acțiune calmantă, împotriva crizelor de tensiune nervoasă.

— Așa stă treaba? Trebuie să vă spun atunci că picăturile cu pricina imi inspiră o oarecare neliniște... Mă văd nevoit să consult Departamentul de Stat din Washington.

— Dar, domnule ambasador, ce fel de acțiune neliniștitoare pot avea niște picături calmante? Luați și dvs. citeva picături.

— Nu, nu, totul nu-i chiar atît de simplu cum credeți dvs. Calmul! Asta este tocmai ceea ce neliniștește diplomația americană. Este o problemă strict politică și nu una comercială. Dacă vreți, hai să-i spunem o problemă de strategie! Vă rog.

D. ZASLAVSKI